

17 septembrie – 23 septembrie

Domnul Hristos, în cuptorul încercării

Textul de memorat: „Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: «Eli, Eli, lama sabactani?», adică: «Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?»” (Matei 27:46)

Ori de câte ori analizăm problema suferinței, se ridică întrebarea cum au apărut păcatul și suferința. Prin intermediul revelației divine avem răspunsuri bune, cum ar fi că au apărut deoarece ființe libere au abuzat de libertatea dată de Dumnezeu. Această idee ridică o altă întrebare: A știut Dumnezeu dinainte că aceste ființe aveau să cadă? Da, a știut, dar este evident că a considerat - așa cum scria C. S. Lewis - că „merita riscul”.

Să merite riscul? Pentru cine? Pentru noi, în timp ce Dumnezeu stă pe tronul Lui din cer? Nu, nu e chiar așa. Libertatea tuturor creaturilor Sale inteligente a fost atât de sacră încât, decât să ne refuze nouă libertatea, Dumnezeu a ales să poarte El Însuși greul suferinței cauzate de abuzul nostru de libertate. Și vedem această suferință în viața și în moartea lui Isus, care, suferind într-un trup ca al nostru, a creat legături între cer și pământ care vor rezista pentru totdeauna.

De înțeles: Ce a suferit Domnul Hristos în locul și în interesul nostru? Ce putem învăța din suferința Lui?

Duminică, 18 septembrie – Primii ani

Scriptura ne oferă puține informații despre primii ani ai lui Isus. Câteva versete totuși ne spun ceva despre starea de atunci și despre cum era lumea în care a venit Mântuitorul.

1. Citește Luca 2:7,22-24 (vezi și Leviticul 12:6-8) și Matei 2:1-18. Ce anume din aceste versete sugerează cum era viața pe care Isus a avut-o de dus chiar de la început?

Bineînțeles că Isus nu a fost prima persoană care a trăit în sărăcie sau care s-a confruntat cu unii care voiau să-L omoare de la o vârstă fragedă. Există totuși un element care ne ajută să înțelegem unicitatea experienței pe care Hristos a fost nevoit să o îndure încă de la început.

2. Citește Ioan 1:46. Ce element adaugă acest verset care ne ajută să înțelegem ce fel de suferințe a avut de înfruntat tânărul Isus?

Cu excepția lui Adam și a Evei înainte de cădere, Isus a fost singurul om fără păcat care a trăit vreodată pe pământ. În puritatea Sa, în natura Lui fără păcat, El a fost cufundat într-o lume de păcat. Ce tortură trebuie să fi fost, chiar și copil fiind, pentru sufletul Lui curat să fie continuu în contact cu păcatul! Până și noi, în împietrirea cauzată de păcat, ne ținem departe de expunerea la păcate și la rele considerate respingătoare. Imaginează-ți cum trebuie să Se fi simțit Hristos, al cărui suflet era pur, care nu fusese câtuși de puțin contaminat de păcat. Gândește-te la contrastul izbitor dintre El și cei din jurul Lui în această privință. Trebuie să fi fost crunt de dureros pentru El.

Întreabă-te: Cât de sensibil sunt la păcatele din jurul meu? Mă deranjează sau sunt indiferent față de ele? Dacă ești indiferent, crezi că aceasta s-ar putea datora lucrurilor pe care le citești, pe care le vizionezi sau pe care chiar le faci? Gândește-te bine!

Luni, 19 septembrie – Disprețuit și părăsit de oameni

3. Citește următoarele versete având tot timpul în minte faptul că Isus a avut origini divine, a fost Creatorul cerului și al pământului și că El a venit să Se aducă jertfă pentru păcatele întregii lumi: Matei 12:22-24; Luca 4:21-30; Ioan 8:58,59. Cum ne ajută aceste versete să înțelegem suferințele pe care le-a îndurat Isus aici, pe pământ?

Fie de către conducători, fie chiar de către oamenii de rând, viața, faptele și învățăturile lui Isus au fost constant înțelese greșit, ceea ce a dus la respingere și la ură din partea acelor pe care venise să-i salveze. Într-un anumit sens, a fost ca părintele care - deși își vede copilul încăpățânat având nevoie de ajutor și vrea să dea totul ca să îl ajute - este refuzat disprețuitor de copil, care manifestă lipsă de respect și respingere poate față de singura persoană care îl poate cruța de ruina totală. Iată cu ce S-a confruntat Isus când a fost aici, pe pământ! Cât de dureros trebuie să fi fost pentru El!

4. Citește Matei 23:37. Ce înțelegem de aici despre trăirile lui Isus când a fost respins? A suferit Isus pentru că ar fi fost rănit în orgoliul propriu (așa cum suferim noi când suntem respinși) sau din alte motive? Dacă din alte motive, care ar fi acelea?

Toți am simțit împunsătura respingerii sau poate că durerea noastră a fost asemănătoare cu cea a lui Isus, adică era neegoistă: am fost mâhniți nu din cauză că am fost noi respinși, ci din cauza consecințelor respingerii pentru cel care ne-a respins (poate cineva drag care refuză să accepte mântuirea prin Hristos). Să ne imaginăm cum trebuie să fi fost pentru Isus: El era pe deplin conștient de ceea ce trebuia să îndure ca să-i salveze pe oameni și, în același timp, pe deplin conștient de consecințele respingerii Lui de către ei. „Tocmai din cauza nevinovăției Sale, El a resimțit atât de dureros atacurile lui Satana” (Ellen G. White, *Solii alese*, vol. 3, p. 129).

Ce poți învăța de la Hristos care să te ajute să faci față mai bine durerii respingerii? Ce îți demonstrează exemplul Său? Cum îl poți aplica în viața ta?

Marti, 20 septembrie – Isus, în Ghetsimani

„El le-a zis: «Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați!»” (Marcu 14:34).

Oricâtă suferință a îndurat Isus în cei 33 de ani de viață pe pământ, aceasta nu se compară cu ce S-a confruntat începând cu ultimele ore de dinainte de cruce. Din veșnicii (Efeseni 1:1-4; 2 Timotei 1:8,9; Tit 1:1,2) fusese plănuită jertfirea lui Isus ca plată pentru păcatul lumii, iar acum totul era pe punctul de a se întâmpla.

5. Ce ne spun următoarele versete despre suferința lui Isus în Ghetsimani? Matei 26:39; Marcu 14:33-36; Luca 22:41-44

„El a mers puțin mai departe de ei - dar nu chiar atât de departe ca ei să nu-L poată vedea și auzi - și S-a întins pe pământ. Avea simțământul că, din cauza păcatului, fusese despărțit de Tatăl Său. Prăpastia aceasta era atât de mare, atât de întunecată și atât de adâncă, încât spiritul Său s-a cutremurat în fața ei. În această agonie, El nu trebuia să Se folosească de puterea Sa divină pentru a scăpa. Ca om, trebuia să sufere urmările păcatului omului. Ca om, trebuia să îndure mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului.

Domnul Hristos Se afla acum într-o situație cu totul diferită de cele în care Se mai aflate vreodată. Suferința Sa poate fi cel mai bine descrisă de cuvintele profetului care spune: «Scoală-te, sabie, asupra păstorului Meu și asupra omului care îmi este tovarăș, zice Domnul oștirilor» (Zaharia 13:7). Ca înlocuitor și garant pentru omul păcătos, Domnul Hristos suporta pedeapsa divină. El vedea ce înseamnă dreptatea. Până atunci fusese Mijlocitor pentru alții; acum Își dorea foarte mult să aibă pe cineva care să mijlocească pentru El” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/ Viața lui Iisus*, p. 686).

Meditează asupra a ceea ce I s-a întâmplat lui Isus în Ghetsimani. Păcatele lumii începeau deja să apese asupra Lui. Încearcă să-ți imaginezi cum trebuie să fi fost. Nicio ființă umană nu a fost vreodată chemată să treacă prin așa ceva nici înainte, nici după aceea. Ce ne spune aceasta despre

dragostea lui Dumnezeu pentru noi? Ce motiv de speranță îți poți însuși din această experiență?

Miercuri, 21 septembrie – Dumnezeuul răstignit

Moartea prin crucificare era una dintre cele mai dure pedepse pe care le puteau aplica romanii. Era considerat cel mai crunt mod de a muri. Ce îngrozitor era pentru oricine murea în felul acela - cu atât mai mult pentru Fiul lui Dumnezeu! Nu trebuie să uităm niciodată că Isus a venit în trup omenesc ca al nostru. După bățai, biciuiri, cuie bătute în palme și picioare și greutatea dureroasă a propriului corp lărgind rănilor, durerea fizică trebuie să fi fost de nesuportat. Așa ceva era cumplit, chiar și pentru cel mai înrăit dintre criminali; cu atât mai nedrept a fost deci ca Isus, nevinovat în totul, să înfrunte o asemenea soartă!

Totuși, după cum știm, suferințele fizice ale lui Isus au fost blânde în comparație cu ce se întâmpla în realitate. Avea loc ceva mai mult decât uciderea unui om nevinovat.

6. Ce evenimente din preajma morții lui Isus au arătat că se petrecea ceva mai mult decât înțelegeau majoritatea oamenilor de atunci? Ce semnificație putem găsi în acele evenimente care să ne arate ce se întâmpla acolo? Matei 27:45; Matei 27:51,52; Marcu 15:38

Potrivit Scripturilor, mânia lui Dumnezeu față de păcat, față de păcatul nostru, s-a revărsat asupra lui Isus. Isus pe cruce a suportat indignarea îndreptățită a unui Dumnezeu drept față de păcat, față de păcatele întregii lumi. Ca atare, Isus a suferit ceva mai profund, mai întunecat și mai dureros decât ar putea cunoaște sau experimenta vreodată vreă ființă umană.

Când treci prin lupte, ce speranță și încurajare găsești în realitatea suferinței lui Isus pentru tine pe cruce?

Joi, 22 septembrie – Suferința lui Dumnezeu

Am putea, la fel de bine, să ne obișnuim cu suferința: atâta timp cât suntem aici, în această lume, vom avea de suferit. Ca ființe căzute, aceasta este soarta noastră. Nimic din Biblie nu ne promite altceva. Dimpotrivă...

7. Ce au de spus următoarele versete pe tema în discuție? Faptele 14:22; Filipeni 1:29; 2 Timotei 3:12.

Da, dar în suferința noastră, două lucruri ar trebui să avem în vedere: În primul rând, faptul că Isus, Domnul nostru, a suferit mai tare decât ar putea suferi vreodată vreunul dintre noi. La cruce, „El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui” (Isaia 53:4). Ceea ce noi cunoaștem doar la nivel individual, El a suferit la nivel colectiv, pentru noi toți. El, care a fost fără păcat, S-a „făcut păcat pentru noi” (2 Corinteni 5:21), suferind într-un mod pe care noi, ca ființe păcătoase create, nu ni l-am putea imagina.

Apoi, în al doilea rând, atunci când suferim, ar trebui să ne amintim de rezultatele suferinței Domnului Hristos, și anume de ceea ce ni s-a promis în virtutea a ceea ce Isus a realizat pentru noi.

8. Ce ni se promite în următoarele versete: Ioan 10:28; Romani 6:23; Tit 1:2; 1 Ioan 2:25?

Oricare ar fi durerile noastre aici, ni s-a promis viața veșnică - datorită lui Isus, datorită faptului că a suportat El însuși pedeapsa pentru păcatele noastre și datorită a ceea ce ne oferă Evanghelia, adică faptul că prin credință putem fi desăvârșiți în Isus acum. În virtutea a ceea ce a făcut Isus, a plinătății și desăvârșirii vieții Sale perfecte și a sacrificiului Său desăvârșit, avem promisiunea că existența noastră aici, plină de durere, dezamăgire și pierdere, nu este mai mult decât o clipă, un licăr, care acum este și apoi dispare, spre deosebire de veșnicia care ne așteaptă, o eternitate într-un cer nou și pe un pământ nou, fără păcat, fără suferință și fără moarte. Și toate acestea ne sunt promise și garantate doar datorită lui Hristos și focului cuptorului prin care a trecut El, pentru ca, într-o zi, în viitorul apropiat, El să vadă „rodul muncii sufletului Lui și [să Se înviioreze]” (Isaia 53:11).

Vineri, 23 septembrie

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, capitolele 74 și 78

„De trei ori a înălțat El această rugăciune. De trei ori natura umană s-a dat înapoi de la acest sacrificiu final, suprem. În acele momente însă, Răscumpărătorului lumii I-a fost arătată istoria omenirii. El a văzut că, lăsați în voia lor, călătorii Legii trebuie să piară. El a văzut starea de neajutorare a păcătosului. A văzut puterea păcatului. Durerea și plânsul unei lumi blestemată i-au apărut înaintea. Îi contemplă soarta amenințătoare și ia hotărârea. Va salva omul păcătos, coste oricât L-ar costa. Își acceptă botezul cu sânge și astfel, prin El, milioane de oameni sortiți pieirii pot câștiga viața veșnică. A părăsit curțile cerului, unde totul este imaculat, totul este bucurie și slavă, pentru a salva singura oaiă pierdută, singura lume din univers care a căzut prin păcătuire. El nu Se va da înapoi din fața misiunii primite. Va deveni jertfă de ispășire pentru un neam de oameni care cu bună știință au păcătuیت. Ruga Sa transmite acum numai supunere: «dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta fără să-l beau, facă-se voia Ta!» (Matei 26:42)” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 690-693).

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA RUGĂCIUNEA

Biblia: 1 Samuel 5 - 11;

1. Ce li s-a întâmplat oamenilor din Gat când chivotul a ajuns la ei?
2. Cum s-a folosit apa într-o slujbă de închinare?
3. Când i-a dat Dumnezeu lui Saul o altă inimă?
4. În ce împrejurare Saul s-a prefăcut că nu aude?

Ellen G. White, *Rugăciunea*, capitolul 4 „Rugăciunea și câștigarea de suflete”

5. Ce se va întâmpla când eul va muri?